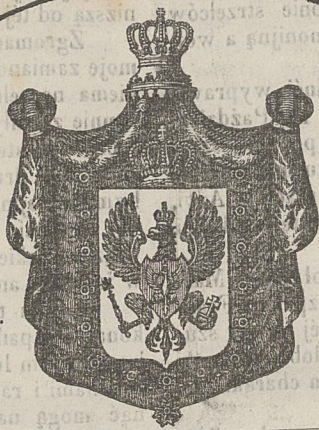

GAZETA W. KSIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA:

ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 Tal. 20 Sgr.
na całe Prussy 2 Tal.

INSERATY:

1 sgr. 3 fen. od wiersza na 1 szerokości
przyjmują się tylko w ekspedycji.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu.

Telegraficzna wiadomość.

Wiedeń, 16. Grudnia. — Journal de Constantinople odebrany pocztą lewancką z d. 11. b. m. donosi, że w sprawie co do kaimakamii w Księstwach Naddunajskich zapadła uchwała. Tenże dziennik gani postępowanie samowolne pana Lessepsa w sprawie kanału suezkiego.

Cesarzsko-austriacki internuncjusz baron v. Prokesch miał na dniu 7. posłuchanie u sułtana. Gubernatora Damaszk Ali baszę przeniesiono do Dzeddy.

Londyn, 15. Grudnia. — Oskarżony Guernsey o kradzież depesz z ministerstwa spraw zagranicznych stanął dziś przed sądem przysięgłych. Został uznany za niewinnego zwłaszcza, że mu nie dowiedziono żadnego zamiaru zbrodnicy. — Dziś odbył się meeting marynarzy w celu podania zażalenia przeciw istnącym prawom nawigacyjnym.

Berlin, 17. Grudnia. — J. kr. w. książę rejent raczył w imieniu Najj. Pana zamianować dotychczasowego tajnego nadradcę finansowego v. Viebahn w Berlinie, prezesem rejencji opolskiej, nadać zaś tajn. rejestratorowi Schulzowi tytuł radcy kancelaryjnego i tajn. kalkulatorowi Arndt tytuł radcy obrachunkowego, tudzież rendantowi przy głównym urzędzie celnym Brauerowi w Wassenbergu, rendantom przy głównych urzędach podatkowych Blume w Halberstadtzie, Brockhowski w Lippstadt i Domkemu w pr. Starogrodzie tytuł radców obrachunkowych.

— W dzisiejszym Staatsanzeigerze czytamy: ministerstwo spraw zagranicznych: królewski rząd otrzymał od cesarsko-francuskiego rządu obwieszczenie zamieszczone w Monitrze z 8. b. m. a datowane pod dniem 7. b. m., które w tłumaczeniu brzmi jak następuje:

Obwieszczenie we względzie zatoki i rzeki Turan, tudzież portu Cham Callao.

Departament marynarki: ogłasza się niniejszem, że J. excellencya minister marynarki został zawiadomiony przez wiceadmirala Rigaulta de Genouilly, naczelnego dowódcę francuskich i hiszpańskich sił wojennych w Kochinchinie, iż na dniu 1. Września 1858 r. i od tego dnia począwszy, przez okręty wojenne zostające pod jego dowództwem zaprowadzoną została blokada zatoki i rzeki Turan, tudzież portu Cham Callao. Ogłasza się dalej niniejszem, że wszystkie środki, do których upoważnia prawo narodów i traktaty z różnemi neutralnemi mocarstwami zawarte, będą użyte i wykonywane przeciw wszystkim okrętom, któreby się ośmieliły rzeczoną blokadę nadwierać.

Berlin, 16. Grudnia. — Pan Matthijs jak wiadomo nieprzyjął mandatu na deputowanego z Berlina, jak pisze gazeta wrocławska, na d. więc 14. b. m. wybrano w miejsce jego p. Duncera radcę miejskiego. Stolica pruska ma więc komplet swoich deputowanych i można go teraz porównać z wyborami z r. 1855. W pierwszym okręgu wyborczym Berlina wybrano dawniejszych deputowanych jen. dyrektora poborów Kühnogo i księgarza Reimera, a w trzeciej dopiero linii liberalnego kandydata kanzondzieję Jonasa, czwartym okręgu wyborczy wybrał dawniejszych deputowanych z roku 1855. prezesa Wentzla i tajn. radcę Matthisa. Ostatni zaś w tym okręgu wybór padł na kandydata i tajn. radcę Matthisa. Ostatek zaś w tym okręgu wybór padł na kandydata demokratycznego, pana radcę miejskiego Duncera, który w r. 1848 głosował przeciw tytułowi z Bożej łaski w tytule królewskim i popierał znany wniosek Steina. W drugim i trzecim berlińskim okręgu wyborczym zmienili się zupełnie zdania wyborców, wszystkich zmieniono deputowanych dawniejszych. W drugim okręgu odrzucono konserwatywnych kandydatów p. Flecka, jen. audytora armii i Bodego sekretarza stanu, a w miejsce ich wybrano liberalnych kandydatów tajn. radcę archiwalnego Riedla i księgarza Veita, nakoniec w trzecim okręgu wyborczym odnieśli zwycięstwo dwaj połowiczni demokraci tajn. radzca Henryk v. Arnim i dyrektor seminarji Diesterweg nad dawniejszymi deputowanymi konserwatywnymi radcą kamergierichtu Lehnertem i tajn. radcą finansowym Gametem. Zmiana więc bardzo widoczna nastąpiła, a byłaby daleko charakterystyczniejszą, gdyby demokracja nie była ograniczyła swych sił, których użyć mogła mając na względzie pewne ostrożności.

— Dzienniki niemieckie wspominają, że niektóre rządy niemieckie z pewną obawą zapatrują się na rzeczy, które się dzieją w Prusiech i z tego powodu wynurzyły swoje zdanie tutejszemu gabinetowi. Dowiadujemy się z pewnego źródła, że dwór saski uczynił pewne przedstawienie, które niemogło przyjemnego uczynić wrażenia w tutejszych kołach rządowych. Jakkolwiek przemowa J. kr. w. księcia rejenta, tudzież inne rozporządzenia urzędowe świadczą, że nowy rząd nie odstąpi od konserwatywnej zasady, widać jednak z powyższego, że rząd saski ma pewne powątpiewania pod względem nowego systemu. Gazeta wrocławska mówi, że trudno sobie wytłumaczyć tę obawę rządu saskiego, jakkolwiek niedziwilaby się, gdyby osoby prywatne a kon-

serwatywne nieco się tem niepokoiły, ponieważ brak im dostatecznych środków do rozpatrzenia się w nowem położeniu rzeczy. Przecież J. kr. w. książę rejent wyraźnie oświadczył, że rząd jego niepozwoili się coraz dalej napędzać. Być może, że rząd saski dał się użyć za pośrednika obcych wątpliwości, bo przypominamy sobie, co powiedział niedawno Dresdner Journal o imperializmie francuskim podnosząc go pod niebiosy. Jeżeli Saksonia swoją własną lub obcą obawę wynurza, to pono Seebach dyplomata, znany saski z pośrednictwa w pokoju po wojnie krymskiej udając się znów w rodzinnych interesach do Rosji będzie miał sposobność przemówić przeciw tamedcznym zachciankom parlamentarnym, bo pan Platanow jakśmy o tem wczoraj wspomnieli, z niebezpiecznemi wystąpił projektami w Rosji względem utworzenia Dumy, pewnego rodzaju zgromadzenia notablów. P. Platanow, mówi Oesterreichische Ztg., wkrótce stanie się najpopularniejszym mężem w Rosji, jego zdanie z ust do ust przechodzi; chorągiew wywieszono i chodzi tylko jeszcze o chorążego, werbowników i tłumów do niej nie zabraknie. Czyliż rzuczone ziarno znajdzie pole potemu zyzne, czyli też spali się na piasku? Jest to pytanie, które wnet zostanie rozstrzygniętem. Rzeczy w Rosji idą spiesznie, jaki kierunek główny oświadczy, to nad siły ludzkie. Oby tylko ludzkość na tem zyskała, a swobody i pokój nie zostały nadwężone. Wielka przyszłość unosi się nad carów dziedziną, nigdy głośniejsz nie wołano na mężów stanu videant consules.

Francya.

Paryż, 13. Grudnia. — Monitor ogłasza dziś raport ministra rolnictwa i handlu, pana Rouher o kasach oszczędności z roku 1857. Raport ten składa się z 5 tablic ogólnych. W ciągu roku 1857 utworzono we Francyi 25 kas oszczędności. W roku 1857 do 13. Grudnia dano pozwolenie do utworzenia kas oszczędności 411; a liczba otwartych dochodziła tylko 379. Kapitał ich, po odtrąceniu kosztów administracyjnych wynoszących 1,240,584 fr., dochodził w dniu 31. Grudnia 1857 8,416,862 fr. (w r. 1856 tylko 7,961,209 fr.), o 5 pct. zwiększył się kapitał. Kasy te wydały 978,802 książeczek; z tych 59,294 z kapitałem 11,198,613 fr. przypada na robotników, a 30,230 z kapitałem 4,720,781 fr. klasie służebnej.

— Proces Montalemberta przypadnie dnia 21. Grudnia przed sąd cesarski. Pan Berryer i pan Dufaure stawą w obronie hrabiego, chociaż Douniol nie apelował; jest rzeczą równie pewną, że Chair d'Estange przemówi. Artykuł w Times umieszczony przeciw panu Montalembertowi przypisują tu natychmiast lorda Clarendona i lorda Palmerstona. Obadwaj mają żal do Montalemberta, że nieprzyjął ulaskawienia, które mu u cesarza wyrobili.

— Patrie i inne dzienniki prawią dziś wszystkie o przywróceniu Namika baszy z powodu udziału, jaki miał mieć w rzezi w Dzeddy.

— Zaprzeczają tu wiadomości, jakoby hrabia Cavour wydał do zagranicznych agentów sardyńskich okólnik względem wieści wojennych. Wiadomość ta, którą podał naprzód Pays, miała powstać z rozmowy, którą niedawno miał p. Cavour z pewnym dyplomata, w której takie same objawił myśli, jakie rzeczona zawiera depesza.

— Książę Czartoryski, który córkę swą w Poznańskim odwiedził, wrócił do Paryża.

(Kor. Oz.) Mówią trochę mniej o Włochach. Twierdzą tylko, że Francya chce być gotową, że minister wojny kazał sobie przesłać spis zasobów każdej fortecy, że Francya ma 480 armat szrubowanych i 20 baterii (po 6 dział) jednorogów. Dodają, że książę Napoleon postawiony na czele ministerstwa angielskiego; aby się nauczył rządzić, studyjuje różne formy federacyi, rzeczy najtrudniejszej w prawie publicznym. W. ks. Konstanty jest już w Turynie. Trudno, aby coś nie powiedział publicznie, jak król sardyński. Nie wierzyłem nigdy, aby stacya rosyjska w Villafranca była rzeczą mało ważną i to co się dzieje nie pokazuje, abym się pomylił. Zdaje mi się dziś pewnem, że Rosya dążyła do kupienia księstwa Monaco i że jeszcze dąży do tego, Sardinia ma się temu nie sprzeciwiać. Włochów jest coraz mniej w Paryżu. Piemontczycy bardzo kochają Francuzów, ale przekonali się, że tylko na Francya mogą rachować. Zaprzeczenie Monitora co do możności wojny, miało nastąpić na żądanie lorda Cowleya i barona Hübnera. Hr. Walewski miał bawić w Compiègne, aby się uwolnić od zapytan dyplomacyi i tłumaczeń.

Cesarstwo wróciło do Tuileryów. Uważano w Compiègne, że hr. Persigny z powodu mowy mianej w St. Etienne, w której zganił adresy pułkowników, gorzej niż dawniej był widziany od cesarza. Żona jego miała się na to skarżyć w żywych wyrazach przed cesarżową. Dowiedziawszy się o tem, cesarz miał postępować z hr. Persigny jeszcze zimniej. Twierdzą, że hr. Persigny gani politykę, którą Francya prowadzi i że myśli się udać do Włoch. Com napisał, jest wiernem zdaniem sprawy z tego co mówią. Osobiście w nie-

porozumienie cesarza z hr. Persigny nie wierzę i byłbym skłonny sądzić, że hr. de Persigny jeżeli pojedzie, pojedzie do Włoch, a mianowicie do Nizy w misji cesarskiej. Przy dworcu kolei żelaznej którym przybył cesarz, stał batalion gwardyi. Muzyka gwardyi jest bardzo dobrą i tém więcej czarującą, że jej towarzyszą regularnie dobosze. Złączenie muzyki z doboszami jest rzeczą dość trudną, ale trudność została usunięta. W batalionie strzelców gwardyi, muzyce towarzyszą trębacz. Daje to muzyce harmonijną a woj-skową hucznosc, jakiej dawniej nie miała.

Mowa tronowa królowej hiszpańskiej napomyna o wspólnej wyprawie z Francją do Kochinchiny. Ostatnie depesze z Turanu są z d. 10. Października. Wojska francuskie i hiszpańskie zajęły Turan, ale nie pobiły jeszcze armii kochinchinjskiej, która ma liczyć 10,000. Poniósł znowu męczeństwo w Kochinchinie jeden misyonarz hiszpański. Mówiąc o misyonarzach w Azji, Times przyznał nareszcie wyższość misyonarzom katolickim nad protestanckimi. Zapadł do misji ogarnie Francją, Hiszpanią i Włochy.

P. Adolf Barrot musi już być w Barcelonie. do której popłynął z Marsylii na statku wojennym. W razie wypadków dobre stosunki Hiszpanii z Francją są niezbędne. Francja ma być pewną z tej strony, a od tej strony szukała zawsze dywersyi Anglii. Ważnemi są także dla Francyi dobre stosunki ze Szwajcaryą. Postanie do Berna hr. Turgut w nadzwyczajnym charakterze, miało od początku cel polityczny, który nie wszyscy spostrzegli.

Procesu konsystorza izraelskiego z Univerem nie przypuszczałem i nie przypuszczam, pomimo żeby się mógł procesować, konsystorz potrzebuje pozwolenia rady stanu, a nie sądzę, aby je dała rada stanu.

Ministerium rolnictwa i handlu gotuje ważną publikacyą. Były to modele wszystkich kontraktów, które ziemianie zawierają z uprawiającymi ich grunta. Książka ta pokaże obraz dzierżawnictwa francuskiego zaprowadzonego po uwłaszczeniu włościan r. 1789.

W nowym tomie *Questions de mon temps*, Emil Girardin chce wolności a nie praw arbitralnych, wyższości naturalnych, a nie przywilejów, jawności, a nie skrytych nadużyć, prawowitości naturalnej, to jest dowiedzionej zdolności itd.

W bibliotece cesarskiej panuje teraz większy porządek i książki już nie giną. Dawniej stosami ginęły i niektórzy wiele na tem zyskiwali. Jaden niesumienny uczony zrobił majątek. Byli uczeni, którzy trzymali rzadkie książki po lat 10, aby się ustrzedz od literackiego współzawodnictwa. Na rzadkie książki jest teraz cela osobna i do domu ich nie dają. Minęły czasy, kiedy się dmuchało w calce w bibliotece a pracowało. Dziś wszystkie sale są ogrzane kaloriferami. Tylko drżać nad książką nie można. Wspomniałem o tem, bo w drogiem Paryżu jest wiele ludzi surdutowych, małych rentierów, którzy szukają ciepła w bibliotekach, sądach i akademiach. Z takimi panami trudna jest nieraz sprawa. Każdy z nich mieści się w wygodnym kątku i siedzeniu, choćby przez godzin kilka, ze szkodą prawdziwą pracujących. W bibliotece świętej Genowefy, gdzie można czytać wieczorem, bibliotekarze odbierają książki tym, którzy drżymy i z sali ich wypuszczają.

Jest już pewność, że biuro eskomptowe rozszerzy swe czynności, i że weźmie tytuł «banku cesarskiego». Rada stanu zajmuje się zbadaniem statutów nowego banku.

Przybył znowu z Rosyi do Paryża w zamiarze dawania balów, jakiś bogacz, właściciel kopalni w Syberyi. Znalazł on z byt małym ogromny apartament pana Beaumont Vassy, położony przy ulicy Rivoli; p. Beaumont Vassy poradził mu, aby najął pałac przemysłowy. Anglicy bawiący w Paryżu odbierają listy alarmujące, zachęcające do spieszego opuszczenia Francyi. Dawniej mówiono, że Anglicy biorą wszystko na seryo, nawet rząd konstytucyjny. teraz możnaby powiedzieć, że biorą na seryo nawet paryskie korespondencye swych dzienników. Korespondenci dzienników angielskich w Paryżu nie mają żadnej styczności ze światem, i piszą korespondencye według kopii korespondencyi, których im dostarczają za pieniądze Francuzi, a ci ostatni są namiętni i piszą to co chcą, aby było w Anglii wydrukowanem. Natura posady rządów jest taka, że w pogłoski alarmujące wierzyć nie można. Wiedzą o tem wszyscy w Paryżu nawet kluby. To też klub cesarski jest zupełnie spokojnym. Cesarz może się czasem pomylić, ale umie się zaraz spostrzedz, i wie czego chce, chociaż do tego, czego chce, najrozmaitszych środków używa.

Anglia.

Pan Gladstone, jakeśmy niejednokrotnie nadmieniali w piśmie naszym, wysłany został przez rząd angielski do Wysp Jońskich, które objawiły chęć oderwania się od Anglii. W d. 24. Listopada stanął on na wyspie Korfu i w d. 26. odczytano w senacie postanowienie królowej, mianuje go lordem nadkomisarzem nadzwyczajnym Wysp Jońskich. Przy tej sposobności miał p. Gladstone następującą mowę do zgromadzenia w języku włoskim:

Jaśnie Wielmożni i Wielmożni Panowie!

«Słyszeliście słowa monarchii opiekującej się zjednoczonymi państwami Wysp Jońskich. Postanowienie dopiero odczytane, tłumaczy tytuł jaki posiadamy do względów i pomocy ze strony władzy i ze strony Wysp Jońskich, w wykonaniu mego posłannictwa. Mandat mój, jak to dostrzegacie, stoi po za obrębem wszelkiego mieszania się w wykonanie atrybucyi władz ukonstytuowanych, bądź czy one do was należą, czy do lorda nadkomisarza lub do innych urzędników, i podczas gdy mandat ten obowiązuje mnie jako poddanego i sługę J. K. M. do dopełnienia misji oznaczonej, niewklada ona żadnych zobowiązań na Jończyków i upoważnia mnie tylko do proszenia was o dobrowolne poparcie mnie w wykonywaniu moich obowiązków.

Rozkaz J. K. Mości nie tylko określa nadany mi tytuł lecz także rozległość i cel mego posłannictwa. J. K. Mość troskliwa zawsze o dobro ludów rządzonych przez nie lub doznających jej opieki, pragnie gorąco, aby mieszkańcy i poddani państw jońskich używali w najobszerniejszym znaczeniu, stósownie do ducha epoki i okoliczności, wszelkich korzyści, jakie miał na celu w interesie, ich traktat paryski z Listopada 1815 r.

Wiedząc, że zawady nasuwały się dotąd od czasu do czasu działania instytucyi ustanowionych tymże traktatem, zamierzyła za pośrednictwem organu, który nie był wpłciony w przeszłość polityczną Wysp Jońskich, objaśnić się pod względem tych zasad, w celu obrania najlepszych środków, aby zawady te usunąć.

Z jednej strony protektorat angielski nad wyspami, z drugiej istnienie państwa jońskiego i jego praw do rządu konstytucyjnego, mają podstawę swą w traktacie paryskim, opierając się na silniejszych posadach, jak wola jakiegokolwiek państwa zwierzchniczego lub podległego. Stanowią one część ustawy europejskiej. Nie mogą być pogwałcone ani zniesione przez żadną władzę niższą od tej, od której pochodzą.

Zgromadzenie pojmie łatwo równie z wrażeń postanowienia obejmującego moje zamianowanie, jak z powodów tłumaczących mój mandat, że misja moja niema na celu naruszać w niczem stosunków w jakich Anglia i wyspy wzajemnie zostały postawione przez tyle i tak wielkich państw. Swobody zarządzone traktatem paryskim i ustawami jońskimi uważa J. K. Mość za nietykalne. Z drugiej strony królowa wysyłając mnie tu, nie miała na celu, ażeby się zajmował protektoratem angielskim, lecz abym zbadał w jaki sposób W. Brytania może najzaszczytniej i na najobszerniejszą skalę dopełnić zobowiązań, jakie przyjęła na siebie raczej w interesie europejskim i jońskim niż w interesie angielskim.

Z tych to powodów wzywam was uroczyście, was główne władze wykonawcze państwa i wszelkie inne osoby zajmujące się rządem, instytucjami i szczęściem ludu tego kraju o dobrowolne popieranie mnie wszelkimi wyjaśnieniami i radami pod względem stanu tych wysp i ich ustaw, które wpłynąć mogą na postępowanie mocarstwa opiekuńczego. Z tą tylko skuteczną pomocą mogę mieć nadzieję spełnienia gorących życzeń jakie miałem zaszczyt słyszeć wyrażone przez królowę dla dobra tych wysp.

Podobało się Bogu wszechmocnemu uposażyć lud joński znakomitemi darami, lecz zarazem poddać go w innych czasach znacznej liczbie zmian. Oby raczył w epoce pokoju i nadziei udzielać mu coraz więcej dobrodziejstw życia cywilizowanego i chrześcijańskiego; oby współobywatele wasi znaleźli w istniejących instytucjach przez mądry ich rozwój, stanowisko godne owej energii i owych dawnych i znakomych tradycji; oby zresztą szczęście ich miało nieustającą rękojmię w połączeniu wolności i publicznego porządku, wykształcenia i wiary chrześcijańskiej.

Prezes senatu odpowiedział na to w tych słowach:

«Excelencyo! racz przyjąć za pośrednictwem mojem podziękowania senatu za wyrazy, któremi go zaszczycił.

Gdyby kwestya misji Waszej Excelencyi nie zajmowała już była uwagi senatu, byłbym W. Excelencyą prosił o oznaczenie dnia do złożenia odpowiedzi zgromadzenia; lecz ponieważ kwestya ta była senatowi poprzednio zakomunikowaną za osobnem pośrednictwem lorda nadkomisarza sir John Younga, sądzę się być upoważnionym oświadczyć, że senat ocenia misję W. Excelencyi z wyrażen, w jakich ją objaśnił, że przejęty jest głębokiem uczuciem wdzięczności ku najdosłowniejszej monarchii opiekującej się temi wyspami, za nowy dowód dany nam przez nią nieustającej troskliwości o szczęście i dobro ludu zostającego pod jej opieką.

Znając uczucia senatu, mogę zapewnić W. Excelencyą, że w interesie spełnienia jego wysokiej misji, zgromadzenie gotowem będzie dostarczyć mu wszelkich wyjaśnień, wszelkich dokumentów i udzielić mu wszelkiej pomocy potrzebnej w ciągu jego badań, abyś Wasza Excelencya mógł osiągnąć cel swej misji.

Dziękuję w imieniu senatu za życzliwe chęci, jakie W. Excelencya wyraził dla naszych współobywateli, i śmiem mieć nadzieję, że wyrażenia zawarte w jego rozumnej mowie, przyczynią się do uspokojenia umysłów Jończyków, co jest nieodzownym warunkiem urzeczywistnienia ich wzrastającej pomyślności pod skrzydłami wysokiej opieki, która ich odsłania.

Austria.

Wiedeń, 11. Grudnia. — O wiadomych pamiątkach i listach dyplomatycznych hr. Maistre ministra sardyńskiego w Petersburgu, niedawno wydanych i w Austrii zakazanych pisze Gazeta wiedeńska:

Dzienniki piemonckie ponownie poruszyły *«Memoires politiques et correspondance diplomatique de J. de Maistre avec explications et commentaires historiques par Albert Blanc»*. Nie jest to zapewne rzecz przypadkowa, i nie mylimy się przypuszczając, że ma to związek z przybyciem z północy wysokiej osoby (w. ks. Konstantego), która w tej chwili bawi w Piemontcie. Nie jest to za prawdę trudną rzeczą odgadnąć zamiar, jaki spowodował hr. Cavoura, aby otworzyć p. Albertowi Blanc archiwa turyńskie i dozwolić mu przejrzeć korespondencye dyplomatyczne hr. Maistra. W dziele pisarza francuskiego znajdują się depesze dyplomatyczne jak najpoufniejsze, listy pisane znakami, nakoniec tajne raporta, które hr. Maistra podczas misji swojej w Petersburgu przysyłał swemu królowi. Hr. Cavour upoważnił niejako wydawcę do ogłoszenia tego, co nazwaćby można tajemnicą stanu Piemontu podczas całego okresu wojen rewolucyjnych i napoleońskich. Zdania i uwagi jakie de Maistre w owym czasie daje o Austrii, albo jaśniej mówiąc, wyrażenia jakich względem Austrii używa, są jakoby odpowiedniami obecnemu zachowaniu się Piemontu względem swojego potężnego sąsiada wschodniego. Drugą myśl polityczną, jaką dzieło Alberta Blanc wywołało, sam autor wskazuje nam. Tam, gdzie autor «odsłaniająca» w ciągu dzieła swego «złudną postać» cesarza Aleksandra, napotyka monarchę, «który marzył siedząc na tronie ogromnego państwa» widocznie występują na jaw zamiary równie przychylnie dla Rosyi jak niechętnie dla Austrii. «W obec przesądów» mówi p. Blanc «z jakimi szczególniejszemi we Francyi zapatrują się na politykę Rosyi, niepodobna jest oceniać wspólnomiślnych usiłowań reformacyjnych Aleksandra I., którym się opierały zarówno i dziki jeszcze lud jej i stara dyplomacya zachodnia.» A dalej: «Zasada wolności niebezpieczna jest tylko dla ludzi nieczułych. Mogą się oni jedynie poruszać w granicach prawidłami zakreślonych i pod panowaniem formuł. Ale dusza pełna religijności jak Aleksandra I., chcąc ogarnąć rzeczy z rozleglejszego punktu widzenia, musiała mieć ducha nieskrępowanego ortoxyami przeszłości.» Rys ten jest może trafny, ale niezawodnie tkwi w nim pewne odniesienie się do przyszłości. Chcąc sobie w krótkich słowach utworzyć zdanie o dziele p. Alberta Blanc, trzeba powiedzieć, że sympatyzuje on z Francją, jest przychylnym dla Rosyi, a nienawistnym względem Austrii. Jeżeli dzienniki piemonckie w tej chwili starają się zwrócić znów na nie uwagę, to nie można zaprzeczyć, że czynią to w stosowną porę. Dotychczas poczytywano hr. Maistre za owego nieprzebieganego logika, za owego polityka absolutyzmu, który z wysokości swojej epoki oceniał rewolucyę, aby wskazać

katastrofy, jakie powstały z błędów rządów, a mianowicie z fałszywych doktryn 18. wieku. Czy dzieło p. Blanc stawia go w nowym świetle? Nie chcemy dziś tego rozstrzygać. Nie chcemy zgłębiać, czy chwilowe wrażenia życia pełnego ruchu i drażliwości, przesadzonej niemal działalności, w epoce, gdzie wszystko podawane było w wątpliwość, mogą stanowić zupełną i nieurazoną powagę po wszystkie czasy i we wszelkich okolicznościach. Nie chcemy badać, czy wrażeniom tym przypisać należy nieomyślność we wszystkim, choćby też tylko na ten czas, w którym i dla którego były pisane.

Wiedeń, 12. Grudnia. — Książę Danilo kazał w Petersburgu i Paryżu zaprotestować przeciw wiadomości, jakoby nie był zadowolony z rezultatu ustanowionych granic w Konstantynopolu. Podróż, jaką przedsięwziął do Paryża, nie ma innego celu, jeno podziękować Napoleonowi za wysokie wstawienie się jego. Co do Rosji wziął na siebie uczynić to metropolita Czarnogóry i Brdy, Niegiesz.

Galicya.

Kraków, 10. Grudnia. — Oddział starożytności i sztuk pięknych zjednał sobie wielkie zaufanie czuwaniem nad całością i naprawą pomników i obrazów zwłaszcza po pożarze r. 1850 uszkodzonych. Za jego też pośrednictwem ma nastąpić odnowienie i wyporządzenie kaplicy Lipskich w tutejszym kościele katedralnym, kosztem familijnym; dowiadujemy się bowiem, że pp. Żychliński z Uzarzewa, Lipski z Lewkowa i Skórzewska z Czerniejewa (w Poznańskiem) zgłosili się w tym celu do Towarzystwa naukowego krakowskiego. Moglibyśmy tu temu oddziałowi Towarzystwa wskazać niejedną podobną przedmiot zajęcia, gdyby oddział ten miał odpowiedni fundusz do swęj rozporządzalności. Tymczasem poprzestajemy na udzieleniu ogólnej rady szanownemu duchowieństwu krajowemu, a mianowicie proboszczom, aby zamierzając odnawiać kościoły zasięgać poprzednio rady kompetentnej oddziału, a niezawodnie mniej będzie pstrocinny, fałszywych marmurów, ale za to więcej harmonii i zgody z całością budynku, i niejedną zabytek cenny, dziś w kacie utajony, wyjdzie przy tej sposobności na jaw. Godziłoby się zaś przedewszystkiem, aby wzmiankowany oddział Towarzystwa zajął się wcześniej naprawą wielkiego ołtarza w kościele maryickim, który nadpruchniały w wielu miejscach wymaga zabezpieczenia. Częste zamykanie go i otwieranie, jak to już zwracaliśmy uwagę, nadwiera go tym więcej, a obciążające go osłony i opony nie mało mu także szkodzą. Zewnątrz tego kościoła są pomniki warte troskliwego zachowania. Swawolna ręka pozbawiła niektóre z nich ozdób, inne nieudolność i lekkomyślność niweczy. Do tych ostatnich policzyć trzeba pomnik Cerasinusa, na który wprost wymierzony spadek z rynwy ściekowej. Rzemieślnik co tę rynwę zakładał, nie myślał o pomniku, a ztąd poznać, jak dalece najdrobniejsza naprawa przedsiębrana bez względu na całość, może być nie tylko szpetną ale i szkodliwą. Co do pomnika Cerasinusa, sądzimy, że niezadługo albo on rynwie, albo rynwa jemu ustąpi.

Włochy.

Genewa, 9. Grudn. — W. książę Konstanty po krótkim pobycie w Villafrańca udał się do Nizy.

— Do dziennika *Opinione* pod dniem 11. Grudnia piszą z Padwy, że na rozkaz arcyksięcia Maksymiliana wypuszczono na wolność uwięzionych ośmiu studentów bez zastrzeżenia.

Kor. Austr. donosi z Turynu z 7. b. m. Minister wojny oglądał znów przed kilkoma dniami fortyfikacje w Casale. Zapewniają, że książę Chartres (orleański) złożył już egzamina do akademii wojskowej w Turynie. Dziennik genueński *Cattolico* zwraca uwagę na załopotanie niektórych dzienników piemonckich, które niemogą zamilczeć, że *Monitor* nazwał Austrię, którą one tak potyrają, sprzymierzeńcem Francji. Szukając w tem strapieniu pociechy, rozpuszczają na nowo wieść o zamówieniu żywności dla armii francuskiej w Rzymie na 10,000 ludzi. Listy z Neapolu z d. 3. b. m. donoszą, że przedsięwzięto podobno kroki mające na celu zbliżenie się do państw zachodnich.

Constitutionnel donosi z Turynu, że W. Ks. Konstanty natychmiast po przybyciu swoim do Turynu przyjmowanym był przez hr. Cavoura, tudzież iż pobyt tego księcia niebędzie się zapewne ograniczał na samej sprawie co do Villafrańca, lecz w ścisłym zostawać będzie związku z polityką. Ind. p. belge przypisuje następnie pewną uwagę polityczną do podróży hr. Persignego do Włoch, którą dyplomata ten ma zdaniem tego dziennika niebawem przedsiębrać. *Gazeta Kolońska* w liście z Paryża wskazuje zbów na ważność podróży do Rzymu margr. Alfieri di Sostegno prezydenta senatu piemonckiego.

Tajny konsystorz, na którym ojciec s. nadać ma inwestyturę patriarsze lisbońskiemu, nuncjuszowi swemu w Lizbonie i arcybiskupowi wiedeńskiemu, odbyć się ma 20. Grudnia. Książę Fryderyk Albert pruski spodziewany jest w Rzymie. (Mylnie podała depesza z Rzymu, że książę Fryderyk Wilhelm pruski).

Turcja.

Konstantynopol, 4. Grudnia. — Najciekawszą nowością, mówi *Ost-Deutsche Post*, jest to, że raz przeciw konferencyi tutejszych posłów, w jednej kwestyi i to w kwestyi Księstw Naddunajskich okazała się zgodną, i bez wielkiego oporu wyrzekła zdanie swoje na korzyść Porty. Nadużycia kaimaków w Księstwach Naddunajskich są nie do opisania. Możemy się nie dobrze wyrzulić; Najgłośniejsza skarga tych się szczególnie panowania dowolnego mołdawskich satrapów. Kaimakamia Wołoszczyzny nie daje żadnego powodu do skarg, choć i tam więcej urzędników z posady wyrugowano, niż pozwalała to uczynić konwenyca wypracowana przez konferencyę paryską, i dla tego też zgodnie z reprezentantami mocarstw konferencyę składających, wydano w tych dniach postanowienie do Bukarestu i Jass, które tam zapewne przywróci porządek rzeczy. Harmonia z tego względu panująca między reprezentantami pięciu mocarstw w ostatnich obradach odbytych w hotelu posła sir Henry Bulwera należy przypisać tej okoliczności, że właśnie nie był obecnym p. Thonvenel; niemniej i temu, że konsul pruski p. Eichmann otrzymał z Berlina instrokeye, nakazujące mu wspierać Austrię w sprawie Księstw Naddunajskich.

Kronika miejscowa.

Poznań, 17. Grudnia. — Nie możemy zaprzeczyć, że pod względem zakładania bruków i chodników granitowych wiele uczyniono w Poznaniu. Prawda, że niejedni interes ucierpieli, jak np. na Chwaliszewie, gdzie niskie po-

łożenie domów cierpi z powodu wyniesienia bruku na kilka stóp a w niektórych miejscach jak przy moście do 5 blisko stóp, użytek atoli publiczny na tem zyskał. Zdaje nam się atoli, iż z drugiej strony mostu ku Tumowi w miejscu, gdzie dawniej był rynsztok około probostwa, można było kryty utworzyć odpływ wodzie od mostu, a nie jak teraz do mostu, przez co ogromne nastąpić musiało zagłębienie rynsztoków niebezpieczne dla przejeżdżających a głównie dla przechodzących dzieci. Na dalsze wybrukowanie ulicy około Tumy przez Szródkę aż do bramy warszawskiej wyznaczył minister handlu na wniosek kr. rej. 7000 tal. Oprócz tego mają się rozpocząć w przyszłym roku roboty około wyniesienia, rozszerzenia i wyszosowania tamy berdychowskiej, przez co komunikacya będzie z tej strony ułatwioną. Kwestya zachodziła, jak przerwy zachować, a komunikacyę utrzymać wygodną? Postanowiono więc przerwy te jeszcze bardziej zagłębić, a na nich postawić mosty 80—100 stóp szerokie według systematu mostów kracyanych z żelaza, po których pójdzie pokład z drzewa.

Rozmaite wiadomości.

— Miasto Wilno liczy 56,000 mieszkańców.
— Znany artysta pan Nikodem Biernacki skrzypek, bawi obecnie we Lwowie, gdzie także znajdują się dwaj młodzi artyści Szpakowski i Maszkowski.

— W teatrze niemieckim w Petersburgu, wystąpił w tych dniach słynny artysta murzyn Ira Aldrige.

— Jak wielkie straty świat ponosi z rozbicia okrętów, oblicza jeden z dzienników w ten sposób: w ciągu 12 albo 13 lat zatono 11 wielkich trans-atlantycznych parostatków, to jest Prezydent, angielski okręt z 130 ludźmi i w wartości 1,200,000 dolarów; Arctic, amerykański okręt z 300 ludźmi i w wartości 1,800,000 dol.; Pacific, amerykański okręt z 240 ludźmi i w wartości 2 milionów dol.; San Francisco, amerykański okręt z 160 ludźmi i z wartością 400,000 dol.; Central America, amerykański okręt z 387 ludźmi i wartości 2,500,000 dol.; Independance, amerykański okręt z 140 ludźmi i w wartości 1,000,000 dol.; Yankee Blade, amerykański okręt z 75 ludźmi i w wartości 280,000 dol.; City of Glasgow, amerykański okręt z 420 ludźmi i w wartości 850,000 dol.; Tempest, angielski okręt z 150 ludźmi i z wartością 300,000 dol.; Lyonnais, francuski okręt z 160 ludźmi i z wartością 280,000 dol.; Austria, niemiecki okręt z 500 ludźmi i z wartością 850,000 dol. Ogólną ztąd stratę obliczają na 2662 ludzi i 10,560,000 dolarów.

Wiadomości literackie.

Warszawa. — Nakładem księgarni W. Rafalskiego w Warszawie, w tych dniach wyszedł zeszyt drugi dzieła p. n. »Wykład początków fizyki A. Ganot'a, przekład studentów cesarsko-królewskiej medyczno-chirurgicznej akademii w Warszawie, pod kierunkiem S. Przysiańskiego. Cena prenumeraty na całe dzieło wynosi rs. 3 kop. 50. Zeszyt trzeci tego dzieła, wyjdzie w Styczniu r. p. niezawodnie.

Lwów. — Dodatek tygodniowy nr. 49 przy »Gazecie lwowskiej« zawiera:
1) Wacław Hieronim Sierakowski, starowierny pasterz z XVIII. wieku przez Maurycego hr. Dzieduszyckiego. Podania i memoryały do Majestatu. Prośba za utrzymaniem kościoła w dawnym stanie i przywileju. Memoryał względem kapituł ruskich. Pobyt Sierakowskiego w Wiedniu. Zaufanie rządu. Czynności w powrocie. Druga wizyta dycecezyi. Ogłoszenie jubileuszu. Poświęcenie katedry lwowskiej i koronacja Matki Boskiej. Obchód jubileuszu. Słabość i kuraeya Wacława. 2) Gorzelnie i browary w lwowskim okręgu administracyjnym. Wydatek w Październiku 1858—1857. 3) Ważność Dniestru dla Galicyi, jako drogi wodnej handlowej. 4) Augustów czyli Mosty wielkie. Dokument z roku 1550 i kilku lat późniejszych. (dok.) August III. potwierdza przywileje Zygmunta i Stefana Batorego na przeistoczenie wsi na miasteczko, a zatwierdza je już dawniej przez Zygmunta III. i Jana III.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 16. Grudnia 1858.

Zyto (wępel po 25 szefli) po cenach podnoszących się, znacznie odchodzi; na Grudzień 43 $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ pl., na Styczeń 43 $\frac{3}{4}$ — $\frac{5}{8}$ pl., na Styczeń Luty 43 $\frac{3}{4}$ — $\frac{5}{8}$ pl., na Luty 44 $\frac{1}{2}$ pl., na Luty Marzec 44 $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ pl., na wiosnę 45 $\frac{1}{2}$ pl., $\frac{1}{2}$ pien., na Maj Czerwiec 46 $\frac{1}{2}$ — $\frac{5}{8}$ —47 pl.

Okowita (beeczka po 9600 $\frac{0}{0}$ Tralessa) znaczny odbyt i ochota do kupaa; na miejscu (bez beczki) 14 $\frac{3}{4}$ —15 $\frac{1}{2}$ (z beczką) na Grudzień 15 $\frac{1}{2}$ pien., na Styczeń 15 $\frac{3}{4}$ — $\frac{5}{8}$ pl., na Styczeń Luty Marzec 16 pl., na Styczeń Luty Marzec Kwiecień Maj 16 $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ pl., na Luty Marzec 16 $\frac{1}{2}$ pl., na Marzec 16 $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ pl., na Kwiecień Maj 16 $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ pl.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 16. Grudnia.

Pszenica 50—77 tal.
Zyto 48 $\frac{1}{2}$ tal., na Grudzień 47 $\frac{3}{4}$ —48 tal., na Grudzień Styczeń 47 $\frac{3}{4}$ —48 tal., na Styczeń Luty 47 $\frac{3}{4}$ —48 $\frac{1}{2}$ tal., na Kwiecień Maj 48 $\frac{3}{4}$ —49 tal., na Maj Czerwiec 49— $\frac{1}{2}$ tal.

Jęczmień wielki i mały 33—41 tal.
Owies 28—32 tal., na wiosnę 31 $\frac{1}{2}$ tal.
Olej rzepiowy 15—14 $\frac{3}{4}$ tal., na Grudzień i Grudzień Styczeń 14 $\frac{3}{4}$ — $\frac{5}{8}$ tal., na Styczeń Luty 14 $\frac{3}{4}$ tal., na Luty Marzec 14 $\frac{3}{4}$ tal., na Kwiecień Maj 15—14 $\frac{1}{2}$ tal.

Olej lniany 12 $\frac{1}{2}$ tal., na Kwiecień Maj 12 $\frac{1}{2}$ tal.
Okowita 19 $\frac{1}{2}$ —19 tal., na Grudzień i Grudzień Styczeń 19— $\frac{1}{2}$ —19 tal., na Styczeń Luty 19 $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ tal., na Luty Marzec 19 $\frac{3}{4}$ — $\frac{5}{8}$ tal., na Marzec Kwiecień 20 tal., na Kwiecień Maj 20 $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ tal., na Maj Czerwiec 20 $\frac{1}{2}$ tal., na Czerwiec Lipiec 21 $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ tal.

Szczecin, 16. Grudnia.

Pszenica na wiosnę 63 tal.
Zyto 44 tal., na wiosnę 46—46 $\frac{1}{2}$ tal., na Maj Czerwiec 46 $\frac{1}{2}$ tal., na Czerwiec Lipiec 47 $\frac{1}{2}$ tal.
Olej rzepiowy 14 $\frac{1}{2}$ tal., na Kwiecień Maj 14 $\frac{1}{2}$ tal.
Okowita 21 $\frac{1}{2}$ proc., na Grudzień 20 $\frac{1}{2}$ proc., na wiosnę 19 $\frac{1}{2}$ proc.

Przybyli do Poznania 17. Grudnia.

BAZAR: prob. Sumiński z Lussowa, hr. Kwilecki z Oporowa, Radoński z Kociątków, Rychłowski z Góreczek, Golez z Czewujewa, Niegolewski z Niegolewa.
HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA: hr. Potworowski z Parzeczewa, Moszczeński z Wiatrowa, Stabłowska z Dłoni, Kuh z Wrocławia, Moser z Szczecina, Meyr z Paryża.
HOTEL DU NORD: hr. Kwilecki z Gostawic, Skarzyński z Chetkowa, Moszczeński z Jeziórek, Potworowski z Bronikowska z Kragoli.
POD CZARNYM ORŁEM: Wągrowiecki z Szczytnik, Harmel z Leśniewa, Skrzy-

dlewski z Dzierżarzna, Sokolnicka i Żeromski z Grodziszka, Fiedler z Czarkowa, Schulz z Strzałkowa.
STERNA HOTEL EUROPEJSKI: Mattauschek z Wioski, Sturz, v. Gontard i Stoi z Tarnowa, Wolf z Rogoźna.
HOTEL PARYZKI: Raszewski z Gurowa, Magierski z Węgierska, Kasinowska z Ruszkowa, Sniegowska z Rzegowa, Szlagowski z Ruszkowa.
HOTEL BERLINSKI: Dütsehke z Rabczyna, Kirschstein z Jarocina, Weinhold z Dąbrowki kościelnej, Tarnowski z Krzywosądowa, Püschel z W. Gultow, Johannes z Kłeka.
EICHENER BORN: Marcus z Obrzycka.

Dnia 16go b. m. zakończyła życie swe, do-
 czesne ukochana żona moja Franciszka
 z Bródzkiej Kutzner. Pogrzeb odbędzie
 się dnia 18. b. m. o 3½ godzinie z południa,
 o czym w smutku pogrążony małżonek przy-
 jaciółom i krewnym donosi.

Poznań, dnia 17. Grudnia 1858.

Makary Kutzner.

OBWIESZCZENIE.

Właściciele niewiadomi massów następujących
 w Depozycie Sądu powiatowego tutajszego się znaj-
 dujących:

- 1) w interesie pozostałości Franciszki Rozalii mał-
 żonki Świątkowskiej 21 tal. 10 sgr. 4 fen.
- 2) w interesie pozostałości Jana Gerstmeier su-
 kiennika w Wieleniu 115 tal. 19 sgr. 4 fen.
- 3) w sprawie subhastacyjnej Jana Bredow z Czarn-
 kowa 21 tal. 2 sgr. 8 fen.
- 4) w interesie opiekuńczym Jana Glow z Kuno-
 wa 1 tal. 18 sgr.
- 5) w interesie pozostałości Anny Zuzanny Schlen-
 der w Hammer-Sandkrug 7 tal. 3 sgr. 7 fen.
- 6) w interesie opiekuńczym Filipa Jakóba Lawren-
 za z Hamiru 2 tal. 16 sgr. 2 fen.
- 7) w interesie pozostałości Jana Nicke z Trzcianki
 3 tal. 10 sgr. 7 fen.
- 8) w interesie opiekuńczym Jana Spletstoesser su-
 kiennika z Trzcianki 17 tal. 11 sgr. 8 fen.
- 9) w tej samej sprawie 7 tal. 7 sgr. 10 fen.
- 10) w tej samej sprawie 5 tal. 7 sgr. 6 fen.
- 11) w sprawie konkursowej Józefa Hirsch z Trzci-
 anki 19 tal. 2 sgr. 9 fen.
- 12) w interesie hipotecznym Nr. 59. z Nowodwor-
 ców 25 sgr. 8 fen.
- 13) w sprawie subhastacyjnej Fryderyka Mar-
 quardt 8 sgr.
- 14) w sprawie subhastacyjnej placów pustych z
 Czarnkowa 5 tal. 28 sgr. 6 fen.
- 15) w interesie pozostałości Anny Elzbiety Steinke
 z ołędów Andrzejewskich 1 tal. 14 sgr. 4 fen.
- 16) w interesie niewiadomego z pobytu Jędrzeja
 Koryckiego 6 tal. 20 sgr.
- 17) w sprawie subhastacyjnej Reginy Gundermann
 z Czarnkowa 18 tal. 26 sgr. 5 fen.

wzywają się niniejszemu, iżby się w przeciągu 4 ty-
 godni zgłosili, gdyż w razie przeciwnym ilości po-
 wyższe do kasy wdów urzędników sprawiedliwi-
 ści odesłane zostaną.

Trzcianka, dnia 27. Listopada 1858.

Królewski Sąd powiatowy.

Guwerner Polak, będący w stanie
 przysposobić chłopca do klasy trzeciej gimnazjal-
 nej lub realnej, znajdzie od Bożego Narodzenia po-
 mieszczenie na wsi. Bliższej wiadomości zasięgnąć
 można w Kantorze Pana **Teodora Baartha,**
 ulica Szewska Nr. 20.

Otwarte miejsce dla lekarzy.

Zyczeniem jest podpisanych, aby w Kozminie
 w W. X. Poanańskim, osiadł jak najprędzej chrze-
 ścijański Lekarz, któremu sami stalego rocznego do-
 chodu 400 Talarów gwarantujemy. Fr. oferty
 przyjmuje Expedita Gazety.

Kilku Właścicieli i Dzierżawców dóbr w okolicy
 Kozmina.

Z Wolsztyna. — Sierotki Wolsztyńskie za-
 sylając modły do Pana Boga o zdrowie i długie ży-
 cie Dobroczynców swoich, pukają znowu przez
 podpisanego do serc szlachetnych z powodu nadecho-
 dzących Świąt Bożego Narodzenia i Nowego roku.
 Rzućcie im grosz wdowi Szanowni Dobroczyńcy,
 a Pan Bóg stokrotnie Wam nadgrodzi.

X. Amman.

Oberza ze stajnią obszerną jest
 do sprzedania w miasteczku na Rynku, przez które
 trzy szosy przechodzą. Miejsce jako i warunki wska-
 że na listy frankowane księgarnia N. Kamińskiego
 go i Spółki w Poznaniu.

M. J. KAMIŃSKI

Skład Płócien i Bielizny w Bazarze

poleca na podarki stosownie różne większe i pomniejsze przedmioty po najtanszych cenach.

Zakład ortopedyczny w Wrocławiu, Klosterstr. Nr. 54.

Zakład ortopedyczny już od pięciu lat w Wrocławiu istniejący, **leczy tak skrzywie-
 nia kolumny pancerzowej, jako też i odnóg** i to za pomocą wszelkich środków
 dawniejszej i nowiej ortopedyi; przytęm zajmuje się także leczeniem **innych chorób zastó-
 sowaniu gymnastyki leczącej i elektryczności** odpowiednich. Dalej chorzy
wymagający operacyjnego leczenia, o ile miejsce dozwoli, mogą być tam przy-
 mowani. Leczeniem zajmuje się głównie podpisany, mieszkający w samym zakładzie, i stara się z naj-
 większą troskliwością o uprzyjemnienie dla swych chorych, przy radzie dyrektora kliniki chirurgicznej
 Pana Profesora **Dr. Middeldorffa.** Prospektu zakładu można dostać za darmo u dyrygują-
 cego: **Dr. Klopsch,** lekarz praktyczny i Dyrektor zakładu ortopedycznego.

DONIESIENIE.

W Składzie **H. Cegielskiego** w Pozna-
 niu są do nabycia wyborne gatunki win czerwonych
 z domu **Thadée** w Bordeaux, a mianowicie: St.
 Estéphe po 22 Sgr. 6 Fen., St. Julien po 1 Tal.,
 Margaux po 1 Tal. 5 Sgr., Château Margaux po
 1 Tal. 25 Sgr. i po 2 Tal. butelka; także Szampań-
 skie Sillery po 1 Tal. 25 Sgr. i St. Peray po téjże
 cenie.

Doniesienie.

Szanownej Publiczności mam zaszczyt polecić na
 nadchodzące święta skład mój odciekanych win z
 Bordeaux, czerwone i białe w nadzwyczajnym
 doborze, w butelkach wystających po następujących
 cenach:

Czerwone Bordeaux:

Medoc St. Julien za butelkę	14 Sgr.
„ Margaux „ „	15 „
Château Durefort „ „	15 „
„ Margaux „ „	16—17½ „
„ Leoville „ „	18—20 „
Pontet Canet „ „	19—20 „
Château Lagrange „ „	20—22½ „
„ Larose „ „	25 „
„ Becheville „ „	27½ „
„ Lafitte „ „	1 Tal.

Białe Bordeaux:

Haut Sauternes za butelkę	15 Sgr.
„ Barsac „ „	16—17½ „
Château d'Yquem „ „	20—22½ „

Rozmaite wina.

Dry Madeira, stary Portwein, stary Sherry, Bur-
 gunder Chambertin od 27½ Sgr. do 1½ Tal., Muscat
 Lunel à 17½ Sgr.

Przy wzięciu 25 butelek dają jeszcze 1 butelkę
 jako rabat. Późne butelki przyjmują po cenie 1
 Sgr. napowrót.

A. Kunkel,

naroznik ulicy Wodnej i Jezuickiej.

Parasole własnego wyrobu

polecam jako zdatne podarki na Boże narodzenie
 a to w największym doborze po umiarkowa-
 nych cenach. Reparaty za darmo.

A. Apolant, ulica Wodna 21.

Przedaż baranów w Go-

rzynie rozpocznie się dnia 15. Gru-
 dnia t. r. Ceny do obecnych czasów za-
 stosowane.

Gorzyn pod Międzychodem nad Wartą.
 von **Willich.**

Świeże wędzone **Mareny** otrzymali

W. F. Meyer & Comp.,

plac Wilhelmowski Nr. 2.

Świeże ostrzygi

odebrali **W. F. Meyer & Comp.**

Przy placu Działowym pod Nr. 8.

jest do wynajęcia od Wielkiej nocy 1859.
 pierwsze piętro, zamieszkane obecnie przez
 Prezesa Sądu Ap. pana Bielefelda, skła-
 dające się z 7. pokoiów, kuchni, sklepu i co
 do tego należy, z stajnią lub bez. Bliższa
 wiadomość na parterze tamże.

W sobotę wieczór są u mnie pieczone
 ryby, wieprzowe nogi i poncz.

L. Masłowski.

Kurs giełdy berlińskiej.

Dnia 16 Grudnia 1858.	Sto- pa pct.	Na pr. kurant	
		papie- rami.	gotowi- zną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4½	—	100½
dito	4½	—	100½
dito z roku 1856.	4½	—	100½
dito z roku 1853.	4	95	—
Oblig. długu skarbowego	3½	—	84½
dito Marchii Elektoralnej i Nowej.	3½	—	—
dito miasta Berlina	4½	—	100½
dito dito	4½	—	82½
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3½	—	84½
dito Prus Wschodnich	3½	—	82½
dito Pomorskie	3½	—	84½
dito dito	4½	93½	—
dito W. X. Poznańskiego	4	—	99½
dito W. X. Pozn. (nowe)	3½	—	88½
dito Śląskie	3½	—	84½
dito Prus Zachodnich	3½	82½	—
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	91½
Louisdory	—	—	109½
Akeye kolei żelazn. Starogr. Poznańsk.	4	—	86½

CENY TARGOWE

w mieście Poznaniu.

	od		do	
	tal.	sgr.	tal.	sgr.
Pszonicy pięknej, szefel po 16 garn.	2	20	3	—
Pszonicy średniej	2	5	2	10
Pszonicy ordynaryjnej	1	15	1	25
Żyta przedniego, szefel	1	27	1	29
Żyta lepszego	1	25	1	26
Jęczmienia dużego, szefel	1	12	6	22
Jęczmienia małego	1	10	1	17
Owsa, szefel	1	2	1	4
Grochu do gotowania, szefel	—	—	—	—
Grochu na pastwę	—	—	—	—
Rzepak zimowy	—	—	—	—
Rzepak zimowy	—	—	—	—
Rzepak latowy	—	—	—	—
Rzepak latowy	—	—	—	—
Tatarki, szefel	1	12	6	17
Koniczyna czerwona	—	—	—	—
Koniczyna biała	—	—	—	—
Ziemiaków, szefel	—	12	6	14
Masła, garniec	2	10	2	20
Siana, centnar	—	—	—	—
Słomy, kopa po 100 funt. w Z. c.	—	—	—	—
Spirytusu (beczka 120 kw.) 80% Tral.	14	20	15	7
dnia 16. Grudnia	14	20	15	7
dnia 17.	14	20	15	7